

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه‌ای تاثیر پخش آوای قرآن با صدای سفید بر نیاز به داروی بیهوشی حین عمل جراحی ویترکتومی

محل انتشار:

مجله پژوهش در دین و سلامت، دوره 9، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده‌گان:

شهرام صیادی

نارسیس دفتریان

اردشیر تاجبخش

الهام عماری

داریوش ابطحی

خلاصه مقاله:

چکیده ساخته و هدف: مطالعات پیشین نشان داده است که آوای قرآن می‌تواند موجب کاهش اضطراب، درد و فعالیت سمپاتیک گردد؛ ولی نبود گروه کنترل مناسب از مهم ترین ایجادهای این نوع از مطالعات است. در پژوهش حاضر اثرات شنیدن آوای قرآن در حین بیهوشی بر عمق بیهوشی بررسی؛ و برای گروه کنترل از صدای سفید که از مجموعه تمام طول موج های قابل شنیدن تشکیل شده استفاده شد. روش کار: پژوهش حاضر از نوع کارآزمایی بالینی آینده نگر دوسوکور است که برای ۵ بیمار داوطلب جراحی ویترکتومی تحت بیهوشی عمومی در اتفاق عمل بیمارستان امام حسین شود، استفاده شد. روش کار: پژوهش حاضر از نوع کارآزمایی بالینی آینده نگر دوسوکور است که برای ۵ بیمار داوطلب جراحی ویترکتومی تحت بیهوشی عمومی در اتفاق عمل بیمارستان امام حسین (ع) صورت گرفت. بیماران به صورت تصادفی به دو گروه قرآن و صدای سفید تقسیم شدند و بعد از القای بیهوشی آوای مرتبط برای بیماران پخش شد. این دو گروه از نظر مصرف پرپوپول به عنوان داروی بیهوشی برای حفظ شاخص دو طیفی حدود ۰.۵ و همچنین شدت درد، تهوع و استفراغ پس از عمل با یکدیگر مقایسه شدند. در این پژوهش همه موارد اخلاقی رعایت شده است و مولفان تضاد منافعی گزارش نکردند. یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهد که متوسط مصرف پرپوپول در گروه قرآن به طور معناداری کمتر از گروه صدای سفید بود ($P = 0.37$). همچنین میزان تهوع و استفراغ در گروه قرآن کمتر بود ولی شدت درد بین این دو گروه اختلاف معنی داری نداشت. نتیجه گیری: بر اساس یافته‌های به دست آمده، شنیدن آوای قرآن توسط بیمار تحت بیهوشی عمومی می‌تواند موجب کاهش نیاز به داروی بیهوشی و کاهش بروز تهوع و استفراغ گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2033271>

